

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

جاوید

۰۱ اپریل ۲۰۱۴

دعای بد نفرین، نمایندگی از قدرت می کند و یا درماندگی ؟

مقاله داکتر صاحب «سعیدی» مؤرخ ۲۸ جنوری که همیشه موضوعات بکر را مطرح می سازند باعث گردید که چند سطر مختصر را در آن زمینه به مثابه سؤال خدمت جنابشان بنگارم ، امید لطف نموده با ارائه پاسخی روشن بر من و صد ها چون من که از راز و رمز آیات قرآن چیز زیادی نمی دانیم، منت بگذارند:

داکتر صاحب بعد از شرح لغت نفرین می نویسند :

«زمانی که شخصی از جانب مقابل بنابر به هر علت صدمه دیده باشد ، و توان مقابله مستقیم را نمی داشته باشد بناءً به نفرین و یا هم به دعا بد پناه می آورد و می خواهد به نیروی الهی ضعف خود را در مقابله تلافی نموده و در پناه رب العزت در مقابله جانب مقابل بپردازد»

وباز چند سطر پائین تر جنبه های منفی نفرین را توضیح می دهند که خیلی آموزنده است که نفرین چه اثرات ناگوار بالایی نفرین کننده به جا می گذارد .

«علمای علم اخلاق بدین نظر اند: از آنجا که نفرین ذاتاً جنبه منفی داشته و معمولاً احساس منفی را به دنبال دارد و حتی با تکرار نفرین، انسان را به سوی بد اندیشی و منفی گرایی سوق می دهد و در مجموع روح وی را مکدر نموده و از لطافت خارج می کند، بهتر است از نفرین کردن دیگران صرف نظر شود.»

وداکتر صاحب برای آن که روح نفرین کننده مکدر نگردد و به طرف بد اندیشی و منفی گرایی سوق نگردد مجازات را توصیه می کنند. چنانچه می نگارند:

«پس پدرها و مادرها باید صبر و تحمل داشته باشند و فرزندان را تنبیه کنند تا ادب حاصل کنند»

در کشور ما زمانی که فرزندان به مرحله رشد نرسیده اند اگر کاری مطابق میل پدر و مادر نکنند شدیداً مجازات می شوند و در مکتب و مدرسه هم مجازات می شوند که این اعمال ناروا بر روح و روان کودکان اثرات نامطلوب را به جای می گذارد و از آن ها در آینده افراد جیون و ترسو به بار می آورد . عقده های دوران خردی باعث می گردد که در مراحل رشد هر کاری را خلاف اصول قبول شده خانواده انجام دهند در این مرحله مادران و پدران که نمی توانند بالای فرزندان چیزی را تحمیل کنند از این نافرمانی ها به ستوه آمده و در زمانی که زور شان به فرزندان شان نمی رسد به نفرین کردن آغاز می کنند که واضحاً این نفرین کردن نشانه ای از ضعف و پیری و درماندگی شان است که می خواهند به کمک الهی و در پناه خدا با جانب مقابل مجادله و مقابله کنند.

اما چیزی را که من می خواهم مطرح کنم این است که خداوند وقتی بنده های متمرّد و پرسشگر خود را نفرین می کند آیا این نشانه قدرت است یا ضعف ؟

در سورة المسد خداوند می فرماید :

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ (۱) مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ (۲) سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ (۳) وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ (۴) فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ

ترجمه :از مکارم شیرازی

بریده باد هر دودست ابولهب (و مرگ بر او باد !)

هرگز مال و ثروتش و آنچه به دست آورد به حالش سودی نبخشید !

و به زودی وارد آتشی شعله ور و پر لهیب می شود ؛

و (نیز) همسرش ، در حالی که هیزم کش (دوزخ) است ، و در گردش طنابی است از لیف خرما !

تقریباً تمام مترجمان به یک شکل این آیات را ترجمه کرده اند برای آن که مرا کسی در کفر نگیرد من نام تمام مترجمان را با ترجمه آیت اول آن در این جا ذکر میکنم .

۱- انصاریان

نابود باد قدرت ابولهب، و نابود باد خودش؛

ثروتش و آنچه از امکانات به دست آورد چیزی [از عذاب خدا را که در دنیا عذاب استیصال است] از او دفع نکرد.

به زودی در آتشی زبانه دار درآید؛

و [نیز] همسرش که هیزم کش است [در آتش زبانه دار در آید].

[همان که] بر گردش طنابی تابیده از لیف خرماسست.

۲- آیتی

دستهای ابولهب بریده باد و هلاک بر او.

۳- بهرام پور

بریده باد دودست ابولهب و مرگ بر او

۴ - خرمدل

نابود باد ابولهب! و حتماً هم نابود می‌گردد.

۵ - خرمشاهی

زیانکار باد دستان ابولهب، و خود او هم زیانکار شد

۶ - صادقی تهرانی

بریده است دو دست ابولهب و (خودش هم) بریده است.

۷ - فولادوند

بریده باد دو دست ابولهب، و مرگ بر او باد.

۸ - مجتوی

زیانکار - یا بریده- باد دو دست ابو لهب- یعنی کردارش- و نابود باد خود او.

۹ - معزی

بریده باد دستهای ابی لهب و بریده باد

۱۰ - الهی قمشه ای (این عالم دین نمی دانم از کجا اطلاع پیدا کرد که دودست ابولهب قطع گردید)

ابو لهب (که دایم در پی آزار و دشمنی پیغمبر بود با تمام اقتدار و دارائی) نابود شد و دو دستش (که سنگ به رسول می‌افکند) قطع گردید.

آیا سزوار است که خداوند عالمیان بنده ای را که خود خلق کرده است مورد عتاب قرار دهد نه تنها وی را دعای بد کند بلکه زنش را با وجودی که در جمله ضعفاء شامل لست خداوندی است بی بهره نگذارد. مگر خداوند توان مقابله مستقیم با ابولهب ندارد که به نفرین پناه می برد. به گفته «داکتر صاحب» ما آدمهای ضعیف به نیروی الهی ضعف خود را تلافی می کنیم در پناه رب العزت به مقابله جانب مقابل می پردازیم. مگر خداوند که ابولهب را نفرین می کند به نیروی کی وبا تکیه به کی می خواهد با وی مقابله کند مگر غیر از الله که اکبر است و از همه خدایان بزرگتر است خدای بزرگتری هم موجود است که الله با تکیه به وی به جنگ ابولهب می رود.

آیا نفرین برای خدا جنبه منفی ندارد و روح وی اگر روح داشته باشد مکر نمی گردد؟ در آیات متعدد خداوند قدرت خود را با یک جمله که موجود باش و یا از بین برو بدون نفرین کردن بیان کرده است در سوره مریم میفرماید:

إِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۳۵)

هرگاه چیزی را فرمان دهد، می گوید «موجود باش!» همان دم موجود می شود! مگر خداوند نمی توانست این مرد خیره سر را به عوض نفرین مانند یهودیانی که نا فرمانی می کردند به بوزینه ها تبدیل کند چنانچه در سوره بقره می فرماید:

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ (۶۵)

به طور قطع از حال کسانی از شما، که در روز شنبه نا فرمانی کردند، آگاه شده اید! ما به آنها گفتیم: «به صورت بوزینه هائی طرد شده در آئید!»

یا خداوند این ابولهب را مانند آن بت پرستان چرا به میمون ها و خوکها مسخ نکرد.

چنانچه در سوره ۶۰ المائده می فرماید:

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَّعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ (۶۰)

بگو: «آیا شما را از کسانی که موقعیت و پاداششان نزد خدا از این بدتر است، با خبر کنم؟ کسانی که خداوند آنها را از رحمت خود دور ساخته، و مورد خشم قرار داده، (و مسخ کرده) و از آنها، میمونها و خوکهای قرار داده، و پرستش بت کرده اند؛ موقعیت و محل آنها، بدتر است؛ و از راه راست، گمراهند»

خداوند که نیرومند است و نسل های قبلی را به عقوبت های گوناگون گرفتار نموده است یک باره به نفرین کردن ابولهب در سوره المسد آغاز می کند. نکند این ابولهب مانند جنایتکاران جنگی و خائنین خلقی و پرچمی ما به همراه شیاطین روسی و امریکائی دست یک بوده اند که زور خداوند هم برایشان نمی رسید و یا این که خداوند در طی اعصار و قرون از بس به خوک و بوزینه مردم را مسخ کرده بود و از بس شهر های آباد را به خاطر یک دو سرکش توسط سیل و زلزله و طوفان ویران کرده بود از این همه بربادی که مخلوق کج اندیش خلق کرده بود به ستوه آمده این بار خواست معضله را توسط نفرین حل کند. اما از نظر من دعای بد و نفرین از درماندگی نمایندگی می کند و در قضایای غامض همه در مانده می شوند.

در غیر آن آیا نباید از خود پرسید، مگر پیغمبر اسلام نزد «الله» حیثیت و اعتبار شتر یک چشم صالح پیامبر را هم نداشته، که با عذاب دهندگانش صرف به دعای بد اکتفاء می کند؟؟